

Styrelsefolk i SFN och lokalklubbarna

STYRELSELEDAMÖTER

Ordförande: Björn Lundberg, Runvägen 6, 821 00 Bollnäs, tel 0278-18585.

Sekreterare: Staffan Forsellund, Centralvägen 26, 812 00 Storvik, tel 0290-11536.

Kassör: Sture Persson, PI 2176 Åbyn, 937 00 Burträsk, tel 0914-31058, arb. 101 07.

Övriga ledamöter: Egon Grubbström, PI 2009, 950 94 Övertorneå, tel 0927-10264.

Bernt Karlsson, Furtenbacksgård 6, 931 40 Skellefteå, tel 0910-11156.

Utsedda av lokalklubbarna: Bror Nilsson, PI 4180 Aillsån, 950 60 Överkalix, tel 0926-50012 (Övre Norrbotten). Gerdt Laestander, Krokgatan 11, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-11301 (Nedre Norrbotten).

Kjell Rosberg, Ringvägen 32, 920 70 Sorsele, tel 0952-10182 (Västerbotten). Kari-Anders Svensson, PI 702, 880 37 Junsela, tel 0621-10595 (Västernorrland-Jämtland). Arne Ahs, Rönnbärsvägen 1, 660 50 Vålberg, tel 054-47019 (Mellansverige). Sven-Ake Axelsson, Gåsholmen 2273, 780-45 Björbo, tel 0241-23184, 23222 (Sydsverige).

Korresponderande ledamöter:

Juho Perttola, Ritanienkatu 8H 44, SF 15240 Lahti 24.

Olli Korhonen, Kiviranta, Siukola 14999 Tavastehus.

Övre Norrbotten

Postgiro: 488089-4

Ordförande: Birger Pettersson, Bondersbyn 3806, 952 00 Kalix, tel 0923-27067.

Sekreterare: Birger Backebjörk, Sammakko, 970 13 Hakkasbyn, tel 0970-15284.

Kassör: Rolf Ekblom, Hallonstigen 14, 952 00 Kalix, tel 0923-14321.

Nedre Norrbotten

Postgiro: 489527-2

Ordförande: Tore Öhgren, Högdegatan 17, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-11639.

Sekreterare: Gunnar Andersson, Västlundavägen 14, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-10447.

Kassör: Ann-Britt Laestander, Deppis, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-43028.

Västerbotten

Postgiro: 485676-1

Ordförande: Folke Fredriksson, Murarvägen 7, 921 00 Lycksele, tel 0950-14207.

Sekreterare: Jerker Eriksson, Prästbolsvägen 35, 921 00 Lycksele, tel 0950-13619.

Kassör: Arne Persson, Körsbärsvägen 50, 90258 Umeå, tel 090-46800.

Västernorrland-Jämtland

Postgiro: 4400449-7

Ordförande: Egon Lundgren, Näsäkersvägen 9, 890 40 Bredbyn, tel 0661-10307.

Sekreterare: Enar Aspholm, Fack 110, 840 40 Svenstavik, tel 0687-10468.

Kassör: Rune Rytterstedt, Limstängsvägen 6, 872 00 Kramfors, tel 0612-10709.

Mellansverige

Postgiro: 383731-7

Ordförande: Arne Ahs, Rönnbärsvägen 1, 660 50 Vålberg, tel 054-47019.

Sekreterare: Ulf Kapla, PI 510, 680 51 Stället, tel 0563-81175.

Kassör: Maria Gesar, PI 5663, 795 00 Rättvik, tel 0248-30260.

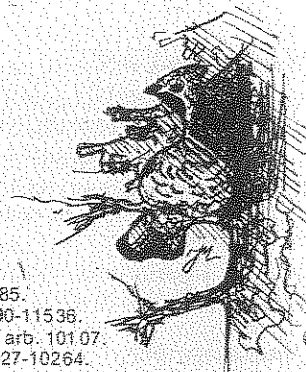
Sydsverige

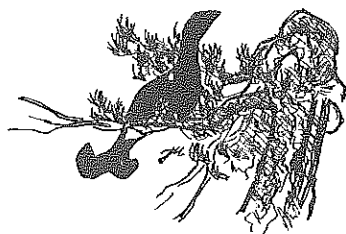
Postgiro: 915314-9

Ordförande: Bo Pålsson, Box 68, 370 30 Rödeby, tel 0455-48430, 15162 (arb.).

Sekreterare: Bengt Bergmark, Box 2029, 521 02 Falköping, tel 0515/63303, 15311 (arb.).

Kassör: Erik Ellberg, Muskvägen 2, 542 00 Mariestad, tel 35493, 13700 (arb.).

Klubbens kommittéer

AVELSRAD

Finsk spets

Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 81200 Storvik, tel 0290-11536 (sammankallande).
Stig Brännvall, PI 734, Grelsbyn, 95600 Överkalix, tel.bost. 0926-11494, arb. 0926-10034.

Norrbottenspets

Ingrid och Per-Alrik Frohm, Granåsvägen 7, 92064 Tärnaby, tel 0954-10260,
sommarbostad Rönnbäck 0954-25042.

Jaktprov i utlandet

RÖJBACKENS JACK S 5376/73
Åg T. Rönlund Finland

Närpes 5/9 2 skl
Vasa 12/9 3 skl
Alavus 11/10 3 skl

Resultat från utlandet

Tönsberg, Norge 21/2 1982

RÖJBACKENS RAMONA S 34538/78,
äg K-G Ekroos, Skinnskatteberg
cert, cacib, Bim.

Glöm inte vinginsamlingen!

Birger Hörnfeldt
Inst. f. ekologisk zoologi
Umeå Universitet
90187 UMEÅ
tel. 090/140907 eller
090/63232 (bostad)

Nästa nummer

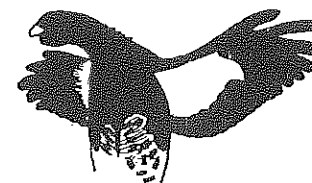
av Ståndskall beräknas utkomma
den 10 augusti.
Sista manusdag är den 1 juli.

STÅNDSKALL

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR FINSK SPETS
OCH NORRBOTTENSPETS

Nr 2 1982

LEDARE

Det tionde året

Tio år är en relativt lång tid i SFN:s korta historia. När jag bläddrar tillbaks i årgångarna märker jag emellertid att det är precis så länge sedan jag själv kom in i ruljangsen som redaktör för "Den skällande fågelhunden", som tidningen då hette.

Jag hade blivit vidtalad på hösten 72 och träffade Ake Andersson och Egon Grubbström på en utställning i Luleå eller Piteå, där jag mer exakt fick veta vad jag skulle göra. Min första, egenproducerade tidning kom som nummer två 1973 och är jag alltså sålunda nu inne på tionde årgången.

Vi var egentligen två redaktörer från början, Johnny Niva i Gällivare var bisittare, vilket inte var oväsentligt eftersom tidningen trycktes på hans hemort. Men någon vidare bra produkt åstadkom vi väl inte. Vi var båda alltför gröna och någon annan i klubben som ville skriva i tidningen fanns knappast. Ibland var det mera ett under att vi överhuvudtaget kom ut. Men vi gjorde det. Oftast med rätt nödtorftigt material, men i alla fall. Tiden arbetade för oss, och vad klubben behövde var kontinuitet. Dessför hade man i stort sett bytt redaktör för varje år.

Nå, en god sak medförde jobbet ändå. Allt man gjorde var bra och uppskattades. Ty klubbens då fåtaliga medlemmar var inte bortskämda. Bara att tidningen kom i brevlådan fyra gånger om året utlöste applåder.

Någon riktig fart blev det dock inte förrän Lars-Erik Holmberg från Luleå kom in i

INNEHÅLL

- Ledare
- Några enkla avelsprinciper
- Från årsmötet
- Riksutställningen
- Guldnålen
- Debuten
- Från lokalklubbarna
- Ordet fritt
- Jaktprovsprogram 1982
- Nya regler för Skallkungtävlingen
- Nya regler för domarutbildningen
- Instruktion för elitklassprov

Redaktör och ansvarig utgivare:
Tel 0910-11156, 56677 arbetet

Bernt Karlsson,
OBS! Ny adress.
Furtenbacksgård 6,
93140 Skellefteå.

Omslagsbild:

Valpar rasar och leker. En har fått nog och kastar sig omkull för att hämta andan. Men bara för ett kort ögonblick. Ögonen följer oavlatligt vad som försiggår — och ett tu tre är det åter full fart.

Foto: Kjell Rosberg.

STÅNDSKALL utkommer med fyra nummer per år inklusive årsbok. Prenumeration ingår i medlemskap i SFN.

Västerbottens Tryckeri AB - Skellefteå

bilden (vilken kraft SFN har förlorat där!). Lars-Erik, som blev sekreterare 1975, gjorde förutom många andra goda insatser ett jättejobb i tidningen. Tillsammans utarbetade vi mallar för vad varje nummer skulle innehålla, spikade utgivningsplaner och drev in material. Tidningen bytte namn till Ståndskall och plötsligt var det riktigt roligt att jobba. Lars-Eriks ambition smittade av sig och allt flera började intressera sig för att medverka med text och bilder. Materialbristens tidevarv var slut!

Idag är Ståndskall ett relativt väl fungerande föreningsorgan, som på fastställda tider når medlemmarna med viktig information och samtidigt speglar det väsentliga som hänt sedan sist. Men mycket återstår förstås ännu att göra. Det viktigaste närmast är att åstadkomma bättre resultatredovisning från jaktproven. Arbetet med det är redan igång.

Även utseendemässigt kommer tidningen att förändras under innevarande år.

Bernt Karlsson

Några enkla avelsprinciper

Om vi översätter de grundprinciper, som gäller vid all husdjursförädling, till våra förhållanden, kommer vi fram till följande enkla grundregler:

- A. Avelsdjuren ska klara de funktionsprov, som är rasens målsättning (= våra fågelprov).
- B. Avelsdjuren ska ha bra mentalitet.
- C. Hanhunden ska vara testad och ha god nedärvning.

Tyvärr förekommer det fortfarande alltför många kombinationer där utsikterna att förbättra rasernas medelnivå är obefintliga. Det bör föreligga en klar skillnad mellan de tänkta föräldrarnas meriter och rasens medelnivå (urvalsskillnad) för att få en förbättring till stånd (urvalseffekten).

Släktskapsavel ska INTE användas om:

- A. Avelsdjuren är närmare släkt än kusiner.
- B. Avelsdjurens meriter bara är av normal elitklass. För att praktisera linjeavel MÅSTE avelsdjuren tillhöra den yttersta jaktliga toppen av respektive ras.

Tråkigt nog ser vi ibland i registreringsstatistiken exempel på nära släktskapsavel, där avelsdjuren inte ens är jaktprovsmeterade.

Det är nu en viss brist på lovande valpar, vilket medför en ökad trygghet för de som är intresserade av uppfödning och avel. Ingen riskerar att få ha kvar valparna en längre tid, utan ofta kan uppfödare välja bland köparna och då välja dem som kan tyckas ha de bästa förutsättningarna att ta tillvara valparnas anlag och utveckla dem till maximum. Med andra ord ett drömläge för dem som idogt arbetar med en seriös hundavel.

Men denna ökade efterfrågan får emellertid under inga villkor sätta de här uppräknade grundprinciperna ur spel.

Ordet "Avel" innebär utveckling mot en fastställd målsättning. Uppfödning utan strävan att förbättra rasens medelnivå är alltså inte hundavel.

Med dessa tre tumregler önskas våra uppfödare, små som stora, lycka till i sin fortsatta uppfödargärning. Och kom ihåg när det tar emot och väntade framsteg dröjer: Att 20 år är en kort tid då det gäller att få fram varaktiga bestående förändringar hos en hundras.

Staffan Forsslund
avelsråd för finsk spets

Protokoll

fört vid SFN:s riksårsmöte i Kalix 820403

Inledning

Ordförande Björn Lundberg hälsade samtliga hjärtligt välkomna och speciellt de finska gästerna Risto Tuomainen och Raimo Karvonen. Klubben seglar i medvind och förslaget om längre jakttid på fågel kan medföra att trenden fortsätter.

Karvonen framförde Finska spetshundklubbens hälsning och betonade vikten av det långa förtroendefulla samarbetet som ständigt fördjupas till våra rasers fromma. SPJ hade till morgondagens riksutställning skänkt fina priser.

Utmärkelser

Guldnålen utdelades till Björn Lundberg för hans uppoffrande arbete som klubbens ordförande. Besluts att övriga priser skulle utdelas efter årsmötet.

Årsmötesförhandlingar

§ 1

Justering av röstlängd

Mötet beslutade att godkänna förelagd röstlängd.
Reservation inlämnades och bifogas originalprotokollet.

§ 2

Val av ordförande och sekreterare för årsmötet.

Valdes P-A Frohm ordf.
S Brännvall sekr.

§ 3

Val av justeringsmän.

Utsågs Folke Fredriksson
Tore Öhgren

§ 4

Årsmötet ansågs behörigt utlyst.

§ 5

Verksamhetsberättelsen upplästes av ordföranden och godkändes.

§ 6

Revisionsberättelse och balansräkning godkändes av årsmötet. Årets vinst besluts överföras till kommande års budget.

§ 7

Årsmötet beslutade bevilja styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året. Skriftliga reservationer inlämnades och bifogas originalprotokollet.

§ 8

Fastställdes årsavgift för kommande verksamhetsår till oförändrat 65:-. Inkomst och utgiftstat godkändes.

Inkomster		Utgifter	
Medlemsint.	48500	Ståndskall	25000
—81 års vinst	2239	Jpr, utst, landskamp	10739
		Övriga omkostn.	15000
	<u>50739</u>		<u>50739</u>

§ 9

Val av ordförande i riksstyrelsen
Valdes Björn Lundberg
Val av ordinarie ledamöter i riksstyrelsen
Valdes Bernt Karlsson
Sture Persson

§ 10

Val av revisorer
Utsågs H-E Lundberg
C Veman
Suppleanter M Einarsson
B Gillstedt

§ 11

Val av valberedning.
Valda H-E Lundberg sammankallande
K Rosberg
P Nordh.

§ 12

Motioner

a Motion att entlediga två styrelseledamöter.

Årsmötet avtog motionen.

b Motion om nya skallkungsregler.

Beslutades enligt styrelsens förslag vilket innebär att bästa hund från varje lokal-klubb är kvalificerad, övriga hundar uttages efter högsta poäng. Detaljerade regler finns i styrelseprotokoll 81 1205 som distribuerats till samtliga lokalklubbar.

Vidare beslutades att ställa kravet för utbildning till jaktprovdomare att vederbörande skall ha fört hund till pris på jaktprov för skällande fågelhundar.

c Motion att redaktör och ansvarig utgivare för Ståndskall inte bör vara samma person.

Årsmötet avtog motionen.

d Motion om tillägg i bestämmelserna för jaktchampionat.

Mötet beslutade att bifalla motionen i den del som innebär att hund för att erhålla jaktchampionat skall jaktprovmeriterna vara utdelade av minst två olika domare. Mötet avtog delen som behandlade införandet av skottfasthetsprov.

e Motion om komplettering av klubbstadgan § 6 och 9.

Årsmötet avtog motionen.

f Motion om komplettering av klubbstadgan § 6.

Årsmötet avtog motionen.

g Motion rörande försök med älgprov.

Årsmötet beslutade med röstsiffrorna 30 för 16 mot och 1 nedlagd röst att bifalla motionen vilket innebär att styrelsen hos SKK begär att verksamheten med älgprov upphör för raserna finsk spets och norrbottens spets.

Skriftliga reservationer inlämnades och bifogas originalprotokollet.

h Motion rörande namnbyte från SFN till tidigare SSF.

Beslutades bifalla motionen.

§ 13

Tid och plats för nästa riksårsmöte.
Beslutades att meddelas senare.

§ 14

Avslutning

Ordförande tackade mötesdeltagarna och förklarade 1982 års riksårsmöte för avslutat.

Vid protokollet: Stig Brännvall

Justeras: Folke Fredriksson

Tore Öhgren

□ SFN:s ordförande Björn Lundberg tillsammans med gäster från finska spetshundklubben, t.v. Raimo Karvonen och t.h. Risto Tuomainen.

□ Gerdt Laestander, Arvidsjaur (t.h.) mottar det magnifika priset till Årets Skällande Fågelhund - Kille - av ordf. Björn Lundberg.

Riksställningen 1982

FINSK SPETS

Unghundsklass, hanhundar

VIRKO SF 11358N/81, äg Sven-Erik Duvmo, Kalix-Nyborg 1 ukl, 1 ukk, ck, hp.
BUZZ S 36311/81, äg Tore Sjöberg, Piteå 2 ukl.
JEPPE SF 15240/81, äg Bror Jönsson, Överkalix 2 ukl.
ALERT S 36310/81, äg Göte Duvmo, Gällivare 3 ukl.
OLLI S 28947/81, äg Gunnar Eriksson, Älvsbyn 3 ukl.
UKKOS SAPPO S 24485/81, äg Stefan Lindqvist, Boden 1 ukl, 3 ukk.
JOKAN KIMI SF 10602/81, äg Tore Ståhl, Vaikijaur 1 ukl.
RAIKU S 36317/81, äg Kent Renlund, Gällivare 1 ukl, 2 ukk.
PIKUN PUTTE SF 12911R/81, äg Karl-Erik Johansson, Haparanda 1 ukl, r-ukk.
KIM S 38186/81, äg Ulf Olofsson, Rosvik 1 ukl, 4 ukk.

Öppen klass, hanhundar

UKKOS MANU S 46344/80, äg Birger Backebjörk, Gällivare 2 ökl.
UKKOS LAPPI S 45095/80, äg Henrik Lång, Luleå 2 ökl.
MIKKO S 59766/77, äg Per-Axel Malmström, Åsele 1 ökl, 4 skl.
JERRY S 28309/79, äg Manfred Strandgren, Umeå 1 ökl.
ERTEEN TAPSU SF 14419S/79, äg Per-Erik Nilsson, Sandträsk 1 ökl, 3 skl.
TICKO S 28312/79, äg Erik Gruffman, Umeå 2 ökl.
UKKO HERRAN SASU SF 593L/80, äg Gunnar Andersson, Arvidsjaur 1 ökl.
TENU S 31631/80, äg Sten Ingelund, Luleå 2 ökl.
POJU SF 17670G/80, äg Bernt Karlsson, Skellefteå 1 ökl, ck, r-bhkl.
SKOGSMANNENS RIKKUS S 53442/80, äg Tomas Gunnari, Kalix 2 ökl.
SAJO S 15727/81, äg Bertil Holmström, Lycksele 2 ökl.
SF UCH RIPPE SF 3709A/80, äg Jorma Ängeslevä, Ylivieska
1 ökl, 1 skl, cert, ck, 4 jkl, 4 bhkl, hp.
TJÄDERMARKENS RAKKI S 64914/78, äg Stig Linghall, Luleå 2 ökl.
TOIVO S 28304/79, äg Jan-Robert Larsson, Piteå 1 ökl, 2 skl, cert, ck, hp.

Championklass, hanhundar

Int & Nord UCH, S & SF JCH UKKOS UKKO J:r S 28140/76, äg Ruth Samuelsson,
Gällivare 2 chkk, ck, 2 jkl, 2 bhkl, hp.
S & N UCH, S & SF JCH KILLE SF 61835/79, äg Gerdt Laestander, Arvidsjaur r-chkk, ck, hp.
Int & Nord UCH HERRA SF 119870/77, äg Karl-Erik Zetterkvist, Malmberget ck, hp.
S & SF UCH TROJ S 12189/78, äg Jerker Eriksson, Lycksele, ck, hp.
SF & S UCH, SF JCH RETU SF 14192G/79, äg Erkki Piironen, Ranua
1 chkk, ck, 1 jkl, 1 bhkl, Bir, hp, Bis.
Int & Nord UCH, S & SF JCH UKKOS PENU S 29934/71, äg Stig Brännvall, Överkalix
1 vetkl, 1 vetkk, 3 chkk, ck, 3 jkl, 3 bhkl, hp.
S & N UCH PELLO S 28305/79, äg Carina Öhman, Överkalix 4 chkk, ck, r-jkl, hp.

Unghundsklass, tikar

UKKOS SEITA S 24487/81, äg Björn Isaksson, Boden 1 ukl, 1 ukk, hp, ck, 4 btkl, hp.
ISSI S 28948/81, äg Gunnar Eriksson, Älvsbyn 3 ukl.
TIMU S 39460/81, äg Torgny Pantzare, Malmberget 2 ukl.
DANA S 36314/81, äg Sture Jaxe, Luleå 1 ukl, 2 ukk.

Öppen klass, tikar

SAIJA S 15728/81, äg Peter Nordström, Harads 1 ökl.
FENNO RISSAN S 56801/80, äg Erland Häggström, Älvsbyn 2 ökl.
TANJA S 54828/80, äg Ruth Stenberg, Jukkasjärvi 2 ökl.
TINA S 16260/81, äg Ove Rehnberg, Piteå 1 ökl.
PIKUS TARU SF 200464/75, äg Gerdt Laestander, Arvidsjaur 1 ökl, 4 skl, 4 jkl.
RÖJBÄCKENS RICKA S 64637/76, äg Toivo Ruotsalainen, Kiruna 1 ökl, 2 skl, cert, ck, 3 jkl,
3 btkl, hp.
DOLLY S 52631/79, äg Ulf Olofsson, Rosvik 2 ökl.
ANU S 42844/78, äg Tommy Nilsson, Luleå 1 ökl.
AKKA S 48761/77, äg Carina Öhman & Stig Brännvall, Överkalix
1 ökl, 1 skl, cert, ck, btkl, 1 jkl, Bim, hp.
SIRJO SF 13327D/80, äg Päiviö Myllymäki, Rovaniemi 1 ökl, 3 skl.

Championklass, tikar

Nord UCH JOKAN LULU SF 53850/76, äg Leif Öhgren, Vännäs 2 chkk, ck, r btkl, hp.
Int & Nord UCH, S JCH UKKOS ZILVA S 58285/73, äg Carina Öhman & Stig Brännvall,
Överkalix 1 vetkl, 1 vetkk, ck, 2 jkl, 2 btkl, hp.
SF & S UCH, SF JCH TARU SF 251833/75, äg Eino Storlöpare, Tornio 3 chkk, ck, hp.

Uppfödarklass

UKKOS KENNEL (Ukkos Manu, Ukkos Ukko J:r, Ukkos Seita, Ukkos Penu, Ukkos Zilva)
1 uppfkl, hp.

NORRBOTTENSPETS

Unghundsklass, hanhundar

PASQUINEL S 29831/81, äg Gunhild Liss & Dan-Olof Jones, Leksand 1 ukl, 1 ukk.
BISSE S 23570/81, äg Per-Erik Wikström, Luleå 1 ukl, 2 ukk.
LUDDE S 27302/81, äg Eva-Maria Andreassen, Vaikijaur 2 ukl.
NIKE S 22690/81, äg Erik Olli, Haparanda 2 ukl.

Öppen klass, hanhundar

SKOTT S 10137/81, äg Bo-Lennart Gideonsson, Storuman 1 ökl.
MICKE S 10136/81, äg Tommy Sjöberg, Storuman 2 ökl.
ROCKO S 27388/80, äg Ingvar Holmgren, Härnösand 2 ökl.
JOKKE S 55680/80, äg Bo Wallström, Östanbäck 1 ökl.
CHARU S 55682/80, äg Frank Finnemore, Malå 1 ökl, ck, 2 bhkl, hp.
LORD S 55683/78, äg Eva-Maria Andreassen, Vaikijaur 1 ökl, ck, 1 bhkl, hp, Bim.
LEO S 55683/80, äg David Rönnblom, Lövånger 2 ökl.
NÄBSENS RICKI S 14049/81, äg Albin Brännvall, Kalix 2 ökl.
NÄBSENS PPE S 41470/80, äg Bengt Strömbäck, Töre 1 ökl.

Veteranklass, hanhundar

Nord UCH ÅKES KING S 8912/75, äg Lennart Larsson, Övre Svartlå 1 vetkl, 1 vetkk, ck, 1 jkl,
3 bhkl, hp.

Unghundsklass, tikar

HOMENOKAN PILKKU SF 24958D/81, äg Raimo Karvonen, Tornio 2 ukl.

Öppen klass, tikar

MARJA S 44294/79, äg Hans Johansson, Piteå 1 ökl, ck, 4 btkl, hp.

KINA S 33610/79, äg Margareta Lundbäck, Kalix 1 ökl, ck, 3 btkl, hp.

TESS S 66517/79, äg Assar Silverplats, Karlsborgsverken 1 ökl.

LILLEN S 34773/80, äg Per-Erik Säker, Kalix 3 ökl.

JAGA S 27026/78, äg Bengt Norberg, Boden 1 ökl.

AKES KICKI S 8061/76, äg Hans & Charlotte Carlberg, Norrfjärden 1 ökl, 1 skl, cert, ck, 1 jkl, 1 btkl, hp, Bir.

Championklass, tikar

S UCH NÄBSENS TEJA S 37225/78, äg Gunhild Liss & Dan-Olof Jones, Leksand
1 chkk, ck, 2 jkl, 2 btkl, hp.

Avelsklass

AKES RULLE S 8043/76 (Pasquinet, Skott, Micke, Jokke, Charu) 1 avelkl. hp.

Helhetsbilden bra Dåliga svansar och huvuden

av RISTO TUOMAINEN

Trots det dåliga vädret var det ett nöje att besöka SFN:s årsmöte och döma de finska spetsarna i Kalix.

Helhetsbilden var något bättre än jag trodde innan. Kanske har vi dock större bredd här på östra sidan Bottenviken.

Enligt vad jag såg i Kalix är typen hos den finska spetsen i Sverige bra och avviker inte nämnvärt från den i Finland. Det fanns bara några hundar som fick sämre än andra pris i kvalitetsbedömningen. Till första pris kom nästan hälften av alla ukl- och ökl-hundar. I Finland är procenttalet första pris nuförtiden 50-60. Bedömningen har enligt överenskom- melse blivit en aning hårdare de senaste åren.

Allmänt var hundarna väl byggda och det fanns ytterst litet att önska i så mån. De flesta felen hos hundarna upptäckte jag i huvudet och svansställningen. Man säger ibland att det vid konstruktionen av en pointer endast är huvudet och svansen som är viktiga. Detsamma gäller den finska spetsen. Vi borde lägga större vikt vid uttrycket i huvudet, annars får vi inte den uttrycksfulla finska spets vi önskar.

Det förekom emellanåt för stora och för brett ansatta öron. För hög pannavsats var inte heller ovanligt liksom runda och för stora ögon, som förstör uttrycket i huvudet hos hunden.

Vad gäller svansen brukar finländska domare vara ganska stränga. Högt ansatt eller över en cirkel rullad svans inverkar på priset. Båda felen förekom och vackra, riktigt ansatta svansar var inte alltför vanliga. Båda sistnämnda felen verkar vara mera sällsynta i Finland. Det är dock naturligt, emedan vi har ett större hundmaterial och kan välja avelsdjur ur ett större antal högt meriterade brukshundar.

Fina champion-hanhundar

Hanhundarnas champion-klass var verklig högklassig — enligt min åsikt åtminstone lika bra som den vid Finska Spetshundklubbens vinterutställning i Joensuu.

När man bedömer så fina hundar i konkurrenssklass är personlig smak mycket avgörande. Jag är säker på att om vi hade haft tre olika domare så hade vi också fått tre olika ordningar. Det är bra och gör saken spännande.

De tre första hundarna: Retu, Ukkos Ukko J:r och Ukkos Penu var mycket jämna. Enligt min åsikt var Retu bästa hund i helhetsintrycket. Ukkos Ukko J:r var också i fin form, men hade dock inte lika bra huvud. Ukkos Penu hade det bästa huvudet av de tre men resningen och helhetsintrycket var en aning sämre än hos de två första. Men jag vill hjärtligt gratulera Penu's ägare för jag har aldrig sett en så fin elvaårig finsk spets.

Hundarna i bästa tik-klassen var inte lika lysande som hanhundarna, men dock bra och vackra hundar. Vinnaren — Carina Öhmans tik Akka — var nätt och hade det vackraste huvudet av de tre första, dock lite högt ansatt svans. Den andra — Ukkos Zilva — var en lite äldre tik och kanske inte längre i bästa form, dock ganska nära vinnaren. Tredje tiken, Toivo Ruotsalainen's Røjbackens Ricka, var bäst byggd. En fin och spänstig tik, men hennes huvud var inte lika bra som hos de två första.

Jag tackar slutligen SFN hjärtligt för vänlig gästfrihet i Kalix samt alla utställare för uthållig- het. Det dåliga vädret både försvårade och bromsade arbetet i ringen. Jag hälsar alla Ståndskalls läsare och önskar ett gott samarbete mellan spetsvännerna i våra länder såväl i utställningar som på jaktprov.

□ BIR- och BIM-hundar i finnspetsringen blev finske champion-hanhunden Re- tu, ägare Erkki Piironen, Ranua respektive Akka, ägare Carina Öhman, Överkalix. ○ Foto: Gunnar Andersson.

Bättre benstommar och mentalitet — men storleken ett problem

av STAFFAN FORSSLUND

Årets riksutställning blev totalt sett en mycket imponerande tillställning med totalt 83 katalognummer, varav 24 hundar var norrbottenspetsar, resten finsk spets. Rädslan att de nya klubbstadgarna skulle medföra att riksutställningen kommer att långsamt dö sotsdöden, visade sig glädjande nog vara helt obefogad. I stället blev det den största riksutställningen i klubbens 15-åriga historia och vad gäller hanhundsklassens alla champions på finnspets-sidan, så var det nog första gången utställningen haft en så tung betoning på ordet "Riks".

Nog om detta! Det var om norrbottenspetsen på utställningen som vår redaktör ville att jag skulle skriva en resumé om. Eftersom jag även hade den stora äran att döma på SFN/Mellansvenskas vinterutställning i Falun två veckor före riksutställningen, kommer jag att göra en del jämförelser mellan hundarna vid de båda utställningarna.

Först vill jag ha sagt, att det är minsann inget lätt jobb att döma norrbottenspets! Variationerna är fortfarande ganska stora både vad gäller anatomisk typ, huvudens skärningar, mankhöjd och pålsängd. Hur varje avvikelse ska vägas mot helheten blir därför en mycket svårare avvägning än hos exempelvis den jämnare finnspetsen.

Rent exteriört kan man nog dela in dagens norrbottenspetsar i tre grupper; den laikaliknande något långsträckt typen; den kortare mera kvadratiske typen oftast med ett huvud med kort nosparti; och den tredje gruppen som är en mellanform av dessa båda.

Norrbottenspetsringen i Kalix var emellertid rätt så jämn, även om det förekom några "Gengångare" av mera primitiv typ. Det var oftast mycket bra typ på hundarna och hanhundarna hade även genomgående bra könsprägel. I Falun förekom tyvärr ganska många hundar med oklar könsprägel, veka benstommar, långa tunna öron och kort påls. I Norrbotten och Västerbotten tycks man kommit längre i förädlingsarbetet så att dessa i begynnelsen rätt så vanliga fel börjar bli alltmera sällsynta.

Genomgående tyckte jag tikarna var bättre än hanhundarna. Flera hanhundar var dessutom besvärande stora och några var farligt nära gränsen till övermått.

I tävlingen om bästa tik stod slutkampen mellan segrarklassvinnaren Akes Kicki, ägare Hans & Charlotte Carlberg, Norrfjärden och vinnaren från championklassen Nåbsens Teja, ägare Gunhild Liss & Dan-Olof Jones, Leksand. Nåbsens Teja hade den något bättre huvudskärningen medan Akes Kicki hade något kraftigare benstomme och kortare öron. Båda tikarna är för övrigt mycket välbyggda och rör sig lätt och korrekt. Innan jag fattade det slutliga avgörandet hade jag klart för mig att den tik som vinner även kommer att ta hem Bir, då bästa hanhunden Lord, ägare Eva-Maria Andreassen, Vaikijaur, hade flera mindre detaljfel än dessa båda tikar. Detta förringar inte Lords exteriöra förtjänster på något vis, den hanhunden är av mycket tilltalande och robust jakthundsmodell. Det bara visar hur hård konkurrensen var.

Nåväl denna gång satte jag Akes Kicki som etta på grund av den något bättre benstommen och hon tåg även Bir. Väl hemkommen plöjde jag igenom Ståndskall och konstaterade att tiken även tagit 86 poäng i öppen klass på fågelprov! De två bästa tikarna hade första pris på fågel, det är inte bara "Den felande länken" Akes Rulle som kan!

När de grova linjerna till den nya rasstandarden skisserades i början på 70-talet, ville vi komma bort från dessa små, långörade och vekt byggda och kortpålsade hundar som alltmera började dominera i utställningsringarna. Detta främst av två skäl. För det första så kunde den gamla "Nybyggarspetsen" näppeligen ha påmint någonting alls om dessa miniatyrer. För det andra så fick man som jägare inget förtroende för en hund av sådan typ. Man misstrodde den redan på grund av exteriören, och det är farligt för en ras'jaktliga utveckling.

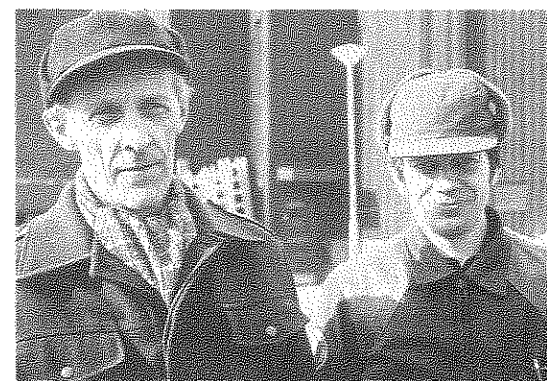
Ser jag på Kalixutställningens norrbottenspetsar så har vi kommit en god bit på väg i våra föresatser. De allra flesta hundarna gav ett intryck av att kunna färdas i skog och mark, att tåla flera dagars slit. Borta var även den där underdåniga vekheten, som besvärat rasen tidigare. Det är farligt att dra för vittgående slutsatser av så relativt få hundar, men jag kan konstatera att toppen är på rätt väg. En farlig tendens, som i framtiden troligen kommer att bli ett problem är mankhöjden. Vid årsmötet i Strängnäs 1978 beslutade årsmötet att mankhöjden skulle höjas till 45 cm för hanhund och 42 cm för tik. Efter diverse turer har det blivit genomfört i februari i år. Försätter den här tendensen att hundarna blir allt högre kommer denna höjning inte att räcka. Det är därför dags att vi ställer oss frågan: Var ska vi sätta den definitiva gränsen?

□ Bästa nobs blev Akes Kicki, ägare Hans & Charlotte Carlberg, Norrfjärden.

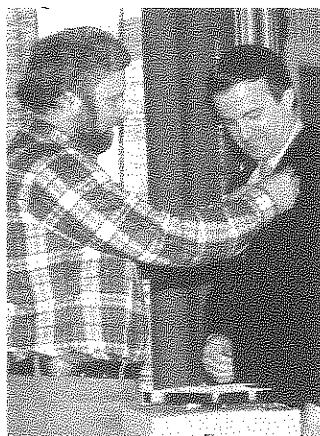

□ Risto Tuomainen på Domusparkeringen i Kalix.

□ Under våren har en del förändringar skett hos SFN/Övre Norrbotten. Ny ordf. är Birger Pettersson (t.v.) och ny kassör Rolf Ekblom. Båda ingick också i bestyren för den välordnade Riksutställningen.

Guldnålen 1982

Björn Lundberg

SFN:s högsta utmärkelse — Guldnålen — har för 1982 tilldelats klubbens ordförande Björn Lundberg. Det var ett lätt val. Björn har tidigare varit föreslagen utmärkelsen, men alltid förekommit styrelsen genom att i god tid tacka nej. Den här gången lät sig inte styrelsen bevakas.

Björns blyghet inför utmärkelsen kanske kommer sig av att han i det närmaste från gatan, och helt oförskyllt, kastades in i hetluften. Det skedde vid årsmötet 1976, som f.ö. också den gången hölls i Kalix. Björn valdes till vice sekreterare, och inte nog med det. Han fick också leda årsmötet.

Sedan gick det snabbt. 1977 blev han sekreterare och vid årsmötet i Strängnäs 1978 efterträdde han Rune Samuelsson som ordförande. På den vägen är det.

Under Björns ledning har SFN haft goda år, år av tillväxt och utveckling. Medlemsantalet har ökat liksom intresset för jaktprov och jakt med skällande fågelhundar.

Det är lätt att under sådana förhållanden glömma bort allt arbete som uträttas bakom fasaderna. En oinvigd fattar det knappast. Bara alla ansökningar, alla remisser, alla rapporter etc som ovillkorligen måste vara inne hos rätt instans i rätt tid, för att allting ska klaffa.

Det är många föreningsfunktionärer som uträttar ett jättearbete i det tysta. Och ju mer framskjuten position — desto mera jobb. Björn är inne på femte varvet som ordförande, och redan det är mer än vad någon annan före honom orkat med. Det är nämligen ingen lätt stol vi medlemmar placerat honom på. För alldeles oavsett vad styrelsen eller SFN i sin helhet beslutat, så har det varit Björn som offentligen fått schavottera när klubbens terrorister — ingen nämnd och ingen glömd — iscensatt sina attacker hos SKK:s disciplinnämnd, hos SKK:s centraistyreelse, hos SKK:s tävlingskommitté och inte minst hos tidningen Jaktmarker & Fiskevatten.

I medvetande om att hela tiden ha handlat å styrelsens och klubbens vägnar har Björn haft en avundsvärd förmåga att skaka av sig allt obehag.

Det ska vi vara tacksamma för.

För det första ska nämligen inte en enda person behöva lida personligt obehag för i demokratisk ordning fattade beslut. För det andra ska det inte vara möjligt för en handfull "skrivmaskinsägare" att genom förtal, trakasserier och mygel peta bort duktigt, vettigt folk från olika funktionärsposter, dit majoriteten valt att sätta dem. För det tredje, och det är viktigast, är Björn en oskattbar tillgång för SFN. Att klubben under hans mandattid vuxit och vunnit stadga är Björn naturligtvis inte ensam anledning till, men hans insatser kan knappast överskattas.

Hundkarl och jägare

För min personliga del lärde jag emellertid inte känna Björn som ordförande utan som jägare och hundkarl. Det var när han dök upp med den tidens verkligt stora stjärnskott-finnspetstiken Toga. Endast tretton månader gammal tog Toga ett första pris öppen klass direkt hon provades, och sådant lät tala om sig i mitten på 70-talet.

Toga har varit en av det gångna decenniets mest framgångsrika skällande fågelhundar och ingen lär väl i framtiden kunna slå hennes rekord, nämligen att ha varit med i fem skallkung-tävlingar och en landskamp.

Enligt mitt förmenande är vår ordförandes största misstag genom åren att han aldrig tagit valpar i nämnda tik. Och nu lär det vara för sent... Toga var dock inte Björns första hund. På tidiga 70-talet ägde han under en olycklig period hanhunden Metsämiehen Jali, som egentligen bara gjorde sig berömd för en enda sak: när Björn släppte honom första gången sprang han nio km rakt fram...

Björn är född i Degerbäcken utanför Boden och uppvuxen med jakt och hundar, företrädesvis stövare. Det var Björns far som höll dessa. Stövarjakt och älgjakt var Björns erfarenheter, när han i slutet av 60-talet började drömma om fågeljakt och trädskällare. Slutligen drabbades så också åklagaren vid Bodens tingsrätt av samma sjuka som vi andra och sitter sedan hjälplöst fast.

Ryktet förmäler dessutom att Björn redan beställt en efterträdare till sin Toga ur en snarlik kombination, men innan hotar han att åter en gång kvala in med sin championatik till Skallkungfinalen.

Björn är i dag 48 år. Med det tror jag han är nestor i styrelsen, så det sista som klubbedningen kan komma att anklagas för bör väl åtminstone vara "förgubbning". Det ger mig också anledning hoppas att SFN får behålla sin ordförande länge till.

Bernt Karlsson

Ny mankhöjd för norrbottenspets

I februari i år beslöt Tävlingskommittén att godkänna SFN:s beslut från 1978 att mankhöjden för norrbottenspetsen ska höjas till:

Hanhund: 45 cm.

Tik: 42 cm.

Debuten

En tidig höstmorgon med lite frost och vi: min ett och etthälvtåriga finnspestick "Silja" och jag, var på väg upp för ett högt berg "någonstans" i Härjedalen.

Det var den 25 augusti och fågeljakten hade premiär. Det var också första gången vi jagade på bortamarker och även om jag var ute med tiken förra hösten, så var hon så väldigt ung då, så man kan säga att det var första gången jag fick prova henne riktigt och inte minst mig själv också. Mådde som en prins.

Enligt rykten skulle det finnas skapligt med fågel. Tiken försvann framför mig och jag strosade sakta efter. Det sluttade ganska starkt uppåt och här och där mellan väldiga stammar låg gamla vindfällan som ingen brytt sig om att ta reda på. Ingenting hade förresten rörts av människohänder här på århundranden. Ändå, eller snarare tack vare detta, tyckte jag det var det finaste jag sett.

Silja visade sig ibland, nafsade mig lite i händerna, gjorde några krumbukter och försvann så igen med en väldig fart.

Egentligen skulle jag inte ha börjat jaga här tänkte jag, här var ju inte riktigt rätta stället att leta efter fågel, men jag hade på håll sett att det växte aspar längre upp i branterna. Dåligt med blåbär som det var, kanske tjädern betade asp istället.

Medan jag gick där och funderade hit och dit tyckte jag mig höra tiken skälla. Det var långt borta och högt uppe på berget. Efter att ha försäkrat mig om att jag hört rätt stack jag så fort jag kunde iväg mot skallet. Det var så långt borta, så ännu fanns ingen anledning att smygga. Förundrade mig under det jag stretade uppåt, hur tiken hade hunnit så långt. Stannade till ibland och lyssnade, jodå, än skällde hon. Framför mig ljusnade det mellan stammarna och till slut såg det ut som om det låg snö på marken därframme. Vål där, såg jag vad det var. Berget visade sig i all sin glans. Solen, som började komma upp, skänkte sina första strålar till den vita hällen, så det på håll såg ut nästan som snö. Så långt jag kunde se snett uppåt, såg det lika ut. Bara några knotiga tallar hade fått fäste i sprickor här och där.

Till vänster slutade hällen tvärt och bakom skymtade några trädtoppar och sedan halva Härjedalen. Lite överdrivet kanske, men där var en otrolig utsikt. Uppåt stupkanten hördes tiken, men jag såg henne inte.

Här fanns ingenting att gömma sig bakom, så det fanns inget annat att göra, än att fortsätta göra sig så platt som möjligt och börja avancera mot ståndet.

När jag ålat en bra bit och kände mig ungefär som en fluglort på den stora hällen, hördes flaxandet av vingar och strax kom en orrtupp seglande och trädde i en liten, krokig tall, som stod och balanserade på kanten till avgrunden. Flera andra orrar seglade iväg ut över dalen nedanför. Sekunderna efter kom spetsen yrande, tydligen väl medveten om var orrtuppen fanns. Tvärnitade nedanför fågeln och började på nytt att skälla. Jag låg naturligtvis helt avigt till, med sidan åt skådespelet och grubblade på hur i all sin dar jag skulle bete mig för att vrida mig runt utan att skrämja bort fågeln. Oändligt försiktigt rörde jag växelvis armar och ben och när jag till slut låg rätt, satt till min stora förvåning orrtuppen fortfarande kvar. Hållet var idealiskt, så nu tycktes saken vara klar.

Tavlan framför mig var grandios. Orrtuppen i tallen, spetsen nedanför, som oavbrutet skällde och så den hisnande utsikten i bakgrunden och som om inte detta skulle räcka, kom två stora fåglar seglande in i mitt synfält. Kungsörnar! Fantastiskt! Vet inte hur länge jag låg och såg på det helt otroliga framför mig. Känslorna välde fram på mig och ögonen grumlades allt lite grann. Aldrig, aldrig skall jag glömma den stunden.

"Pang!" Tuppen studsade på knotiga grenar och försvann över stupkanten. Och spetsen med språng efter. Herregud, hon slår ihjäl sig, att jag inte räknat med detta. Sprang fram till kanten och tittade ner. Det svindlade för ögonen. Först nästan lodrätt håll minst 25 meter och sedan planade det ut med småbuskar och någon grästuva. Långt därnere bland detta,

såg jag spetsen, hur hon ruskade om den skjutna tuppen. Hon hade klarat språnget och levde om därnere, som om inget särskilt hade hänt. Ropade några berömmade ord ner till henne och började att själv försöka leta mig ner. Det tog mig en god stund innan jag kom ner till hund och fågel.

Tänk om jag hade kunnat ta en bild på det som nyss passerat för mina ögon däruppe. Hade gärna velat dela med mig av allt det storslagna. Men dramatiken var ännu inte slut. Skrik och skall och ett väldigt tumult uppstod. Sprang och kröp och snubblade sista biten. Fann hunden storsköllande och med örnparet flaxande alldeles ovanför huvudet på henne. Jag skrek och gestikulerade, medans jag sprang sista biten och fåglarna drog sig motvilligt därifrån. Har efteråt förstått att de nog hade orrstek i kikaren.

Fick så äntligen klappa om och berömma min duktiga hund, som var alldeles vild av förtjusning. Tuppen var vid det laget inte i det allra bästa skick, men vad gjorde det då. Allt hade till slut artat sig på bästa sätt. Det hade ju kunnat sluta väldigt olyckligt också.

Så satt vi där, Silja och jag tillsammans. Dagen hade nyss börjat och nere i byn låg säkert många kvar i sina sängar. För mig kändes det nästan som en hel dag hade gått. Vi har debuterat, och vilken debut sen, tänkte jag och vände mig mot tiken. Hon var borta. Letade redan efter nya äventyr.

Johnny Olsson

Jaktprovresultat 1981

På grund av försenad redovisning från SFN/Mellansverige saknades följande jaktprovresultat i årsredovisningen i Ståndskall nr 1.

Öppenklassprov skilda platser

RÖJBÄCKENS SULEIKA S 22913/80 (Siriklin Sippi-Röjbackens Sirpa) Äg O. Östmans Alfita	13 p	0 ökl
PÄLVI S 34656/80 (Ukkos Iskus-Röjbackens Neiti) Äg R. Fors Västerås	41 p + 13 p	0 ökl + 0 ökl
PULMU S 34655/80 (Ukkos Isku-Röjbackens Neiti) Äg B Frank Lillhårdal	13 p + 74 p	0 ökl + 1 ökl
METSO S 24471/79 (Siriklin Sippi-Röjbackens Klinga) Äg B. Gadestedt Vallsta	7 p	0 ökl
TAMPE S 32763/75 (Siriklin Sippi-Tippa) Äg. G. Thunander Djura	24 p	0 ökl
PEKKA S 16444/77 (Siriklin Sippi-Azzi) Äg K. Gesar Rättvik	8 p + 51 p	0 ökl + 3 ökl
LYDIA S 59759/77 (Siriklin Sippi-Azzi) Äg B. Larsson Sjöändan	53 p + 53 p	3 ökl + 3 ökl
JAKKE S 64489/80 (Röjbackens Jack-Röjbackens Runa) Äg H. Nordin Harmånger	27 p	0 ökl

Ordet fritt

Apropå förhöstproven

Efter att under de två senaste höstarna ha haft tillfälle att som domare på nära håll studera förhöstproven känner jag behov att lämna mina synpunkter runt dessa. Vi kan då först konstatera att förhöstproven ökat i omfattning år från år så att i augusti månad sistlidna höst gjordes fler starter än under de båda jaktmånaderna september och oktober. Tanken med tidiga jaktprov är naturligtvis inte svår att förstå. Göra bort jaktproven för att sedan ha mer tid till jakt samtidigt som man kommer undan samråd och konflikter med älgjägarna.

Om man ser våra jaktprov med skällande fågelhundar som en lek för vuxna så vore allt väl, men — hur står det nu i våra jaktprovreglers 1§ "Provens ändamål är att under jägarmässiga former bedöma hundarnas jaktegenskaper till gagn för avel och jaktvård". Vad är det då för skillnad på prov på förhöst kontra senhöst? Jag har roat mig med att läsa ett hundratal jaktprovprotokoll från förhöstproven och ett genomgående tema är "sista timmen tappade hunden sitt sök". Är det så konstigt då? Inte alls, i slutet av augusti råder under proven + 15-20 grader. Vi har en lagstiftning som säger att hundförbud råder i markerna fram till 21 augusti. Det innebär att hundarna som provas i augusti är fösösläppta i skogen för första gången och saknar jaktkondition. Den som vill ha en jakttränad hund till förhöstprov i augusti tvingas att bryta mot gällande lagstiftning, något som SFN som klubb naturligtvis måste ta avstånd ifrån.

Svårigheten vid förhöstprov ligger i att hitta fågel. Kullarna ligger vid denna tid i myrar och bäckar, trycker hårt och det i kombination med dåliga vittringsförhållanden gör att det är lätt att gå förbi kullarna och kamma noll. Det är ur provets synpunkt en olycka för den hund som inte kommit för fågel under provet. Den hunden är oprovad. Det är först när hunden kommer för fågel som dess egenskaper som skällande fågelhund kan bedömas.

Den hund som på förhöstproven har turen att hitta kullar har ett dukat bord. Enda hindret från höga poäng är om moderhönan lyckas dra iväg med hunden. Jag vill påstå att varje finsk spets som har skulluthållighet kan skälla första pris i elitklass på dumma ungfåglar. Efter full skalltid gäller det att få ungfågeln att flyga, inte alltid så lätt, men lyckas man få iväg den flyger den inte långt och det förnyade skallet är givet och ger höga poäng enligt våra provregler. Men observera, det är inte provreglerna det är fel på utan oss som arrangerar prov under en årstid som reglerna inte förutsåg.

Sammanfattningsvis, en spets som kan ta första pris i augusti får gärna vara snävsökt som en spaniel, vara hur våldsam som helst i sin fågelbehandling bara den är skulluthållig och hygglig förföljare. Det är något fel — varje hund borde jaktprovas när den är i bästa form och det är definitivt inte i augusti.

När bör då våra jaktprov förläggas? Om man verkligen vill testa och ta fram de bästa skällande fågelhundarna skall man prova i oktober efter lövfallet. Kullarna är nu skingrade och ungfåglar som saknat de artbevarande skygga beteendet är bortgallrade av jägarna och övriga predatorer. Nu behövs en tillräckligt vidsökt hund för att hitta fågeln innan denna har hört av jägaren. Hunden måste kunna ta fågeln på ibland långa löpor, med sin näsa hitta en kuranne fågel i träd. Och det viktigaste av allt, och här går den verkliga skiljelinjen mellan hundarna, förmågan att kvarhålla fågel. Den kan man aldrig se i ett augustiprov. Det är bara så, för många hundar är senhöstfåglarna skygga och sitter dåligt medan det finns andra hundar, tyvärr ett fåtal, som har förmågan att få alla fåglar att sitta tryggt. Vad det är i dessa hundars beteende som framkallar att fåglarna sitter närmast apatiska kan jag inte säga, men jag är övertygad om att det är den egenskapen som måste fram och tas tillvara om vi vill förbättra våra skällande fågelhundar.

Någon föreslog att vi skulle prova med skarprov på våren. Det borde vi undvika, på våren, när vi närmar oss speltiden, har fåglarna inte kvar sin naturliga skygghet, för övrigt märker man

redan vid jultid att fåglarna sitter bättre för hund, vilket jag kunnat konstatera vid ett flertal tillfällen denna vinter. Fågeln har suttit med tre hundar under trädet, vilket aldrig förekommer under senhöstjakten.

Min uppfattning om jaktprov med skällande fågelhundar skulle sammanfattas som följer: Öppenklass proven, som ju endast utgör första "grovallringen", kan om man så önskar läggas i augusti och till och med på skare. Elitklass proven måste i större utsträckning placeras efter lövfällningen under den svåra tiden för hunden. Först då har vi en möjlighet att med jaktprovresultaten som grund sträva mot målet ännu bättre skällande fågelhundar.

Stig Brännvall

KLUBBNYTT

Landskampen

Efter önskemål från Finska Spetshundklubben har landskampen flyttats fram en vecka till 16 oktober. Platsen för slaget är fortfarande Malå.

Styrelsen har utsett följande funktionärer inför landskampen:

Organisationsledare: Bernt Karlsson.

Lagledare: Gustav Rova.

Provledare: Inez Vedbring.

Provledare reserv: Egon Grubbström.

Jävsregler.

Styrelsen har uppdragit åt Björn Lundberg att i kontakt med SKK göra en utredning kring och översyn av gällande bestämmelser.

Styrelsens konstituering.

Ordförande: Björn Lundberg.

Vice ordförande: Egon Grubbström.

Sekreterare: Staffan Forsslund.

Kassör: Sture Persson.

Ny i gänget är Sture Persson, som i det civila är postmästare i Burträsk. Sture är känd sedan tidigare som ägare till landskampsvinnaren Snobben.

Förbättrad resultatredovisning i Ståndskall.

Styrelsen har uppdragit åt redaktören och sekreteraren att försöka förbättra resultatredovisningen från jaktproven, så att även poängen per moment och prisdomarens namn kommer med.

Arbetsutskott för 1982.

Ordföranden, kassören och sekreteraren utgör som tidigare huvudstyrelsens arbetsutskott.

Varning

Swen-Åke Axelsson, Björbo, har av styrelsen tilldelats varning enligt § 18 i SFN:s stadgar för att genom osant intygande hos SKK:s centralstyrelse försökt få SFN:s stadgar ogiltigförklarade. Axelsson har beretts möjlighet att yttra sig i ärendet. Styrelsens beslut var enhälligt.

Sekreteraren

Från lokalklubbarna ...

Nedre Norrbotten

av TORE ÖHGREN

Ett välbesökt årsmöte får bli betecknande för det som genomfördes i Älvsbyn. Speciellt glädjande är att Piteå och Jokkmokksregionerna på ett aktivt sätt åter börjat göra sig gällande. Det är också från de trakterna medlemsökningen varit starkast det gångna året. Vad som inte gör saken sämre är, att man återfinner ungdomskamrater, som man inte mött på drygt tjugo år. Det är bara konstatera, ränderna går aldrig ur. Bössa och hund blir det som åter förenar.

Vad som nu önskas är att någon eller några medlemmar inom dessa områden ställer upp och försöker skaffa provmarker. På så sätt kan vi få en bättre fördelning på våra jaktprov. Det kommer i första hand att gynna medlemmar inom nämnda regioner.

Förhandlingar om provmarker för kommande höst är slutförda. Lokalklubben genomför tre så kallade två dagars prov. Med början den 21-22/8. Den helgen fungerar både Älvsbyn och Arvidsjaur som provplatser. Det är ett försök att nyttja domare och marker till hundra procent, inför den stundande älgjakten. Nästa omgång genomförs den 11-12/9. Med internationellt prov den 12/9. Slutligen Skalkungtävlan den 2-3/10.

Av erfarenhet vet vi att på de utlysta proven blir det trångt. I likhet med tidigare år äger Ekl hundar företräde. När det gäller Ökl prov kommer den turordning som gällt tidigare år att tillämpas. Först till kvarn får först mala.

Det var något om kommande aktiviteter. Fast vi har en härlig årstid framför oss. Kan det inte hjälpa att man gärna tar sjumilastövlarna på, för att så snabbt som möjligt komma fram till hösten. Med alla de glädjeämnen den har att bjuda på.

Mellansverige

av ARNE ÅHS

Så hände det som man inte trodde vara möjligt. En nobs satte genom att vinna BIS alla älghundar på plats vid vinterutställningen i Falun i mars. Ägaren till S44077/80 Carr, Ture Graf Långbanshyttan är att gratulera till framgången. BIS-tävlingen är annars en tveksam historia med som regel endast de närmast sörjande kvar på utställningsplatsen. En tävling mellan bästa finne och bästa nobs vore kanske att föredra.

Nytt för nästa år när det gäller utställningsverksamheten är att Alfta-utställningen i juni är öppen för våra raser. Styrelsen ämnar också i samråd med DÅK flytta vinterutställningen från Lugnet till Romme travbana i Borlänge. Lugnet är sett ur många synvinklar ingen idealisk utställningsplats.

En nyhet har även kommit till när det gäller höstens jaktprovsvksamhet. Gunnar Thunander har skaffat provmarker i Djura och ett elitprov har utlysts där till 13 o 14 nov. Älgjakten är då enligt Gunnar överstökad i området. Vi får därmed fem elitprov med god spridning över verksamhetsområdet vilket förhoppningsvis skall ge fler möjligheter att prova hundarna utan alltför långa resor. Vad beträffar jaktprovsorganisationen kommer utförligt program i nästa nummer. Nämnas kan att startavgifterna kommer att hållas oförändrade, 75 kr.

Nu är det för övrigt snart tid att hålla tummarna för att vädergudarna är med oss och inte

ställer till det under kläkningsperioden. Många har förra årets snöstorm i färskt minne. En god föryrgring i år och nästa år kan göra 83 till en intressant jaktsäsong, då vi om andra gudar vill får jakttid från 25/8-31/10 i stora delar av Mellansveriges område. Förslaget är i alla fall lagt av Svenska Jägarförbundet. Innan nästa års jaktprov skall bestämmas vet vi besked. Kanske blir det en bra julklapp till alla fågeljägare.

God Föryrgring och Gott Nytt Fågelår.

Sydsverige

av ANN-BRITT och SWEN-ÅKE AXELSSON

Årsmöte har hållits och glädjande nog var uppslutningen lite större än förut, även om vi önskar att ännu fler medlemmar, aktiva som passiva, kommer för att vi ska kunna jobba mer effektivt inom klubben.

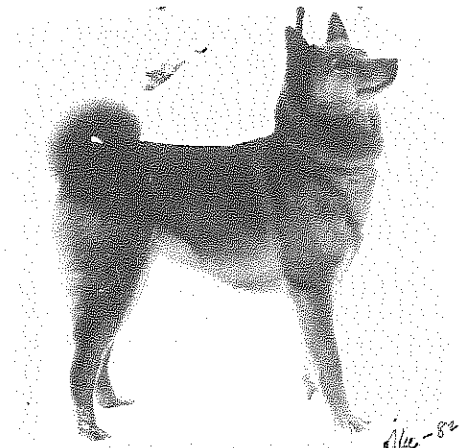
Ny kassör valdes, då Margit Levi som har hållit i pengarna sen lokalklubben bildades 1977, avsagt sig omval. Vi tackar Margit för allt arbete hon har lagt ner på klubben. Samtidigt hälsar vi vår nye kassör Erik Ellborg, Mariestad, välkommen i den s.k. "Inre kretsen" och önskar honom lycka till i framtiden.

Årsmötet beslöt permanenta utställningen i samband med årsmötet i slutet av januari. Apropå utställningen samlade den totalt 60 hundar, dock endast fyra norrbottenspetsar och tolv finska spetsar.

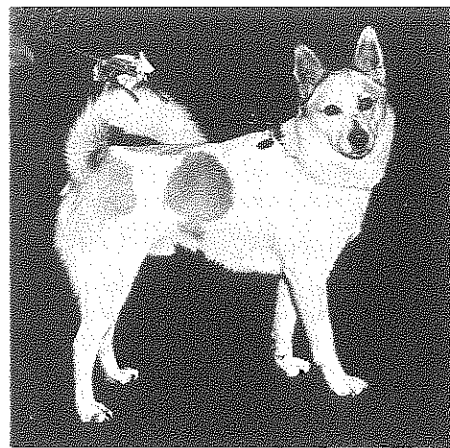
Bästa nobbs blev Carr S-44077/80 e. Tjibas Qvick u. Pia äg. Ture Graf, Långshyttan, som dessutom blev BIS-3, 1 ökl, ck hp, 1 Bhkl, BIR. Bästa finnspeps blev Röjbackens Klinga S-35519/77 e Punaturkin Klang u. Röjbackens Tanja äg. Anders Grip, Garpenberg. Klingas meriter: 1 ökl, 1 skl, ck hp cert, 1 jkl, 1 Btkl, BIR och BIS-4. Hon blev dessutom champion.

Fenno Peik S-30770/80 e Joka Poju u. Fenno Ressu äg. Sven Johansson, Mariestad, blev bästa finnspepsshane och erhöill 1 ökl, ck hp 1 Bhkl, BIM.

Ann-Britt och Swen-Åkes vandringspris för årets bästa tik erövrades för 1981 av Bo Pålsson, för hans insats med Näbsens Järvi.

□ Röjbackens Klinga S 35519/77.

□ Carr S 44077/80.

□ En framgångsrik trio från Lycksele: från vänster Sven Holmlund med Tarkko, Folke Fredriksson med Riika och Bertil Holmström med Saju. Samtliga tre hundar uppnådde gränsen för första pris i elitklass vid Söpös minnestävlingar i Kalajoki. Saju provets näst bästa hund med 92 poäng — i en ålder av 11 månader och 21 dagar!

Svenska hundar på jaktprov i Finland 1981

Utdrag ur SPJ:s stambok

SAJU S 15727/81 (Finnskallets Satu-Riika) Äg Bertil Holmström, Lycksele	8/11 kalajoki 92 p-1 ekl
KILLE SF 61835/79 (Kirre-Pikun Taru) Äg Gerdt Laestander, Arvidsjaur	7/11 Kalajoki 87 p-1 ekl
JOKAN KIRI SF 10204M/80 (Kronohovs Kim-Joka Kimuli) Äg Tore Johansson, Tallsjö, Fredrika	7/11 Kalajoki 78 p-1 ekl
TARKKO S 55844/77 (Kronohovs Kim-Finnskallets Tola) Äg Sören Holmlund, Lycksele	8/11 Kalajoki 75 p-1 ekl
LUKAS S 29385/76 (Nappe-Metsämiehen Kati) Äg Nils Öhman, Haparanda	24/10 Tornio 63 p-2 ekl
AKKA S 48761/77 (Nappe-Dolly) Äg Carina Öhman, Överkalix	24/10 Tornio 76 p-1 ekl
KRONOHOVS KIM SF 23550/71 (Nasseri-Neli av Ödmark) Äg Tore Johansson, Tallsjö, Fredrika	7/11 Kalajoki 0 p-0 ekl
KIANNAN KULO SF 8247/71 (Reipas Jami-Unu) Äg Bengt Bjurström, Kramfors	21/11 Lehtimäki 59 p-3 ekl
	22/11 Lehtimäki 55 p-3 ekl

RIIKA SF 21949P/79 (Repe-Römpän Ilo)	8/11 Kalajoki 82 p-1 ekl
Äg Bertil Holmström, Lycksele	
ASSI S 14973/81 (Röjbackens Santu-Ukkos Anja)	22/11 Lehtimäki 60 p-2 ökl
Äg Sven Davidsson, Malung	
RÖJBACKENS RAMONA S 34538/78 (Siriklin Santtu-Röjbackens Seija)	
Äg K-G Ekroos, Skinnskatteberg	11/10 Alavus 73 p-2 ekl
	13/12 Salo 50 p-3 ekl
RÖJBACKENS SAMPO S 4791/75 (Siriklin Sippi-Röjbackens Sirpa)	
Äg Bengt Gillstedt, Torsby	8/11 Kalajoki 21 p-0 ekl
UKKOS ANJA S 29471/78 (Tjädermarkens Peni-Ukkos Tuuli)	21/11 Lehtimäki 58 p-3 ekl
Äg Sven Davidsson, Malung	22/11 Lehtimäki 75 p-1 ekl
UKKOS ZILVA S 58285/73 (Tjädermarkens Peni-Ukkos Marja)	24/10 Tornio 41 p-0 ekl
Äg Stig Brännvall, Överkalix	
UKKOS UKKO J:r S 28140/76 (Ukkos Perro-Ukkos Tuuli)	24/10 Tornio 66 p-2 ekl
Äg Ruth Samuelsson, Gällivare	
UKKOS IMPI S 28143/76 (Ukkos Perro-Ukkos Tuuli)	8/11 Kalajoki 65 p-2 ekl
Äg Bernt Karlsson, Skellefteå	
KAKSI S 36933/79 (ukkos Rippe-Ukkos Impi)	7/11 Kalajoki 65 p-2 ekl
Äg Roger C Åström, Skellefteå	
JOKAN LULU SF 53850/76 (Urheilun-Pennan Ukko-Nätti)	12/9 Alavus 79 p-1 ekl
Äg Leif Öhgren, Vännäs	13/9 Töysä 67 p-2 ekl

Norrbottenspetsar

AKES BJÖRN S 91/77 (Akes Raj-Akes Rixi)	7/11 Kalajoki 71 p-2 ekl
Äg Frank Finnemore, Malå	
AKES RULLE S 8043/76 (Akes Raj-Akes Tino)	8/11 Kalajoki 69 p-2 ekl
Äg Rolf Lundgren, Malå	

Resultat Unos Minne -81

1. UKKOS KENNEL

Ruth o Rune Samuelsson	35 p
Zilva	15 p
Anja	10 p
Ukko J:r	9 p
Impi	1 p

2. AKES KENNEL

Ake Samuelsson	22 p
Rulle	13 p
Björn	5 p
Tutti	2 p
Kicki	1 p
Ständy	1 p

3. RÖJBACKENS KENNEL

K-G. Ekroos	20 p
Jack	6 p
Saku	3 p
Sampo	3 p
Topi	3 p
Neiti	2 p
Ricka	1 p
Ramona	1 p

Jaktprovsprogram 1982

14 augusti

Dala-Floda internationellt

15 augusti

Dala-Floda internationellt
under förutsättning av dispens för reglerna
om löslöpande hund erhålles

21 Augusti

Älvsbyn
Arvidsjaur
Nianfors
Burträsk internationellt
Svenstavik

22 augusti

Älvsbyn
Arvidsjaur
Nianfors
Burträsk internationellt
Svenstavik

28 augusti

Haparanda internationellt
Malung
Vilhelmina

29 augusti

Malung
Vilhelmina

4 september

Jörn

5 september

Jörn

11 september

Arvidsjaur
Sysslebäck internationellt
Bordsjö

12 September

Bordsjö
Arvidsjaur internationellt
Sysslebäck
Gällivare

19 September

Gällivare internationellt

25 september

Sveg internationellt
Kalix
Lycksele
Bredbyn

26 September

Sveg
Lycksele
Överkalix
Bredbyn

2 Oktober

Arvidsjaur internationellt
Åtvidaberg

3 Október

Arvidsjaur internationellt
Åtvidaberg

9 Oktober

Hakkas

10 Oktober

Hakkas

16 Oktober

Malå internationellt

17 Oktober

Malå internationellt

30 Oktober

Ajaure

31 Oktober

Ajaure

5 November

Hörnefors internationellt

6 November

Hörnefors internationellt
Haparanda

7 November

Hörnefors internationellt
Haparanda

13 November

Djura

14 November

Djura

Instruktion för arrangemang av elitklassprov för skällande fågelhundar

Ansökan

Ansökan om elitklassprov göres skriftligt till riksstyrelsen senast 1:a februari.

Arrangör

Lokalklubb kan utse enskilda medlemmar som arrangör av elitklassprov. Gentemot riksklubben är dock respektive lokalklubb alltid ansvarig arrangör.

Annonsering - tillkännagivning

Proven ska alltid tillkännas i Ståndskall, där det ska framgå:

- tidpunkt för provet.
- vem som kan lämna upplysningar om provet.
- till vem anmälan ska sändas.
- till vem startavgiften ska sändas.

Öppen klass i samband med elitklassprov

Lokalklubbens kontaktman för provet bör kunna ge upplysningar, om man har plats för hundar i öppen klass vid provet.

Anmälan

Anmälan ska göras skriftligt. Hundägare som anmält sin hund ska få:

- bekräftelse på sin anmälan.
- upplysningar om var samlingslokalen ligger.
- tidpunkt för lotning av provområden, domare och startordning.

Domare och provledare

Arrangören kallar domare och provledare.

Prislistor och provprotokoll

Arrangören tillhandahåller provprotokoll och prislistor.

Prislistorna ska då vara ifyllda med de anmälda hundarnas:

- namn.
- ras.
- kön.
- reg. nr.
- ägare.
- tävlingsklass.

Efter kollegiet överlämnar provledaren de kompletta prislistorna och provprotokollen till arrangören, som sänder dessa till rätt instans.

Lottning

Lottning av startordning, provmarker och domare sker under provledarens ansvar. Till lottningen inbjudes deltagande hundägare och domare.

Provområden

Provområdena upprättas av arrangören.

Arrangören ansvarar för att kartor finns över provområdena åt såväl hundförare som domare. Arrangören ansvarar vidare för att provområdenas gränser är lätta att hitta.

Uteblivna deltagare

Anmäld deltagare som ej kommer till start har att erlægga full avgift — startavgift och domararvode, om ej giltigt skäl föreligger.

Som giltigt skäl räknas:

- att hunden insjuknat
 - att tik börjat löpa
 - att vid hinder för provets genomförande på grund av annan omständighet, över vilken arrangerande klubb eller hundägare enligt lokalklubbstyrelsens mening inte kan råda.
- } styrkes med veterinärintyg.

Är startavgiften redan erlagd i ovan fall, så återbetalas den till hundägaren.

Flyttning av ansökt prov

Flyttas provet till annan tidpunkt eller annan plats ska ny ansökan inges till riksstyrelsen och efter dess godkännande en ny annonsering göras.

Avvikelse från denna instruktion

Avviker arrangör från denna instruktion på ett sådant sätt att riksstyrelsen anser det äventyra förtroendet för provverksamheten, kan riksstyrelsen ogiltigförklara de deltagande hundarnas resultat.

Styrelsen

Tävlingsregler för Skallkungtävlingen — SM

Rätt att delta i finalen

Förra årets skallkung och en hund från varje lokalklubb, under förutsättning att de senare är berättigade att starta i elitklass och kvalificerade enligt nedan. Övriga hundar fördelas enligt de regler som gäller för vakansplats, tills dess antalet uppgår till 12 hundar plus fjolårsvinnaren.

Kvalificering till final

Den hund, som vid jaktprov för skällande fågelhundar, har uppnått högsta poäng av de som önskar delta. Vid lika poäng avgör bästa andra prov. 1:a i öppen klass räknas som 60 poäng i elitklass. Vid jämförelse mellan 1:a pristagare i öppen klass, skall yngsta hund äga företräde.

Vakansplats

Om lokalklubb ej utnyttjar sin plats i finaltävlingen, tilldelas vakansplatsen den hund, som har högsta poäng enligt ovan förutom de redan kvalificerade, oberoende av lokalklubb.

Anmälan

Anmälan till finaltävlingen göres av respektive lokalklubb. Anmälan skall vara skriftlig och sändas till riksklubbens sekreterare. Anmälan skall ha inkommit senast måndagen före finaltävlingen. I anmälan anges deltagande hundars namn, reg. nr., kön, ras, föräldrar, ägare och kvalificeringspoäng samt på vilket prov kvalificeringen gjordes. I anmälan medtages 6 hundar.

Tävlingsform

Tävlingen äger rum under två dagar, där varje hund ska genomföra ett prov vardera dagen. Som enda bedömningsgrund gäller SFN:s bestämmelser och tolkningsanvisningar för jaktprov med skällande fågelhundar i elitklass.

Vinnare

Vinnare och Skallkung blir den hund med högsta poäng vid en av de två genomförda proven. Vid lika poäng vinner den hund bästa andra prov. Är deltagare fortfarande lika vinner yngsta hunden.

Avbrutet prov

Avbryter en deltagare en provomgång har densamme även avbrutit finaltävlingen och blir utan resultat.

Startordning

Samtliga deltagare startar samtidigt på av provledaren fastställt klockslag. Med start avses att hundarna släppes.

Provområden

Antalet provområden bör vara flera än deltagande hundar. Provområde, som visar sig ha betydligt avvikande fågeltillgång, bytes ut mot reservområde till nästa provomgång.

Det nya området får då det tidigare områdets nummer.

Provområdenas gränser ska vara tydligt markerade på av arrangören tillhandahållna kartor. Gränserna skall vara lättorienterade. Provområdenas början och slut längs vägar ska markeras med skyltar.

Vägvisaren eller domaren är ansvarig för att provgruppen hela tiden vistas inom rätt provområde. Provområdena fördelas genom lottning. Ingen deltagare får prova på samma område båda dagarna.

Provledare

Provledare med reserv utses av riksstyrelsen.

Domare

Samtliga domare kallas av arrangerande lokalklubb. På grund av finalens viktiga karaktär, bör arrangerande lokalklubb i möjligaste mån endast kalla rutinerade domare.

Fördelning av domare

Domarna fördelas på provområdena, innan utlottning av hundar sker. För detta ansvarar provledaren. Provledaren bör då ta hänsyn till domares eventuella lokalkännedom och utnyttja denna. Domre bör döma på samma provområde båda dagarna.

Domares hund

Provledarens hund får ej deltaga. Domares hund bör icke deltaga.

Kollegium

Provledaren och prisdomare utgör tillsammans kollegium med provledaren som ordförande. Kollegiet sammanträder efter varje provomgång och fastställer denna omgångs resultat.

Prisdomare vars hund deltagar, får ej närvara när kollegiet fastställer denna hunds poäng och pris.

Ekonomi

Kostnaderna för finaltävlingen fördelas lika per hund. Denna summa debiteras sedan den lokalklubb där hundägaren är medlem.

Reseersättning och ersättning för uppehälle under resa till eller från finaltävlingen för hundägare utgår ej.

Arrangör

Skallkungsfinalen arrangeras av lokalklubb tillhörig SFN på uppdrag av riksstyrelsen. Lokalklubb som tidigare arrangerat finaltävlingen, bör inte ånyo erbjudas arrangemanget förrän övriga lokalklubbar haft erbjudande om detta.

Arrangören ansvarar för:

- att antalet domare finns tillgängliga på provet.
- att det finns logi för deltagare och domare.
- att det finns tillräckligt många provområden.
- att det finns kartor och tävlingsprogram.
- att det finns ifyllda prislistor och tävlingsprogram.
- att prislistorna omedelbart sändes till riksstyrelsens sekreterare.

Styrelsen

Förslag till regler för utbildning av jaktprovsvdomare

Rekrytering och utbildning av nya jaktprovsvdomare är en viktig del av klubbarbetet eftersom tillgången på domare indirekt styr jaktprovsvksamhetens omfattning. SFN förfogar över en mycket duglig domarkår. Denna förmån måste vi vara tacksamma för och noga beakta vid nyrekryteringen. ETT STORT ANSVAR AVILAR I DETTA AVSEENDE LOKALKLUBBARN, SOM I FÖRSTA HAND HAR INITIATIVRÄTTEN TILL DOMARKARENS REKRYTERING.

Utbildning sker i tre steg:

- a) Teoretisk utbildning
- b) Elevtjänstgöringar (två st.)
- c) Aspiranttjänstgöring.

Domarelev, som genomgått samtliga utbildningssteg med godkända vitsord, kan auktoriseras av SFN:s styrelse efter framställan från lokalklubb.

Teori.

Det åvilar varje lokalklubb att årligen anordna minst en teorikurs för blivande jaktprovsvdomare. Till kursen kallar styrelsen lämpliga elever efter förslag från enskilda medlemmar.

Den som kallas till teorikurs ska uppfylla följande fordringar:

- 1) Medlem i SFN sedan minst ett år
- 2) Idka eller ha idkat jakt med skällande fågelhund.

Eleven bör vidare ha fört egen hund på jaktprov hos SFN samt i övrigt ha gjort sig känd som en skötsam, omdömesgill och pålitlig person. Endast av SFN godkända handledare får

s vid genomförandet av teorikurs. Kursunderlag utgöres av SFN:s kompendium i om omfattar regler, tolkningsanvisningar samt domareetik.

Änd genomgången teorikurs ska eleven ha upprättat ett självständigt protokoll med ledning av den domarberättelse för övningsbruk, som teorikursens ledare tillhandahåller.

Efter genomförd teorikurs ska handledaren till respektive lokalklubbs styrelse infärma elevernas övningsprotokoll jämte domarutlåtanden enligt SKK:s formulär.

Elevtjänstgöringar

Domarelev utses av lokalklubbarnas styrelse. Styrelsens beslut ska därvid vara enhälligt. Elev ska i första hand sökas bland jägare med stor erfarenhet av jakt och injägning av skällande fågelhundar. Grundregeln bör vara att föreslagen elev jagat in skällande fågelhundar och fört dem till meriterat pris.

Efter genomgången teorikurs ska domareleven genomföra två elevtjänstgöringar i samband med jaktprov under kunnig domares ledning. För att få ta elev måste domaren ha dömt i minst två år, räknat från det datum då auktorisation skedde.

Syftet med elevprovet är att eleven ska lära sig hur ett jaktprov rent praktiskt går till samt hur man uppträder som domare.

Eleven ska i samråd med domaren föra bedömningskort över händelser under provet och upprätta ett eget protokoll, men utan krav ifråga om avvikelser från originalprotokollet.

Eleven ska redovisa sitt protokoll inför provledaren, som i samråd med domaren avfattar domarutlåtande enligt SKK:s formulär.

Domareleven får gå en av sina två tjänstgöringar med egen hund. Två godkända elevtjänstgöringar befördrar eleven till aspirant. För godkänd elevtjänstgöring krävs att eleven haft tillfälle att bedöma de flesta av provets moment. Hunden behöver dock inte ha erövat pris.

Aspiranttjänstgöring

Aspiranttjänstgöringen är ett examensprov, där aspiranten ska föra självständigt bedömningskort. Endast i de fall domaren ensam gjort iakttagelsen får samråd ske.

Endast domare som själv är provledare äger ha aspirant.

Efter provet ska aspiranten upprätta självständigt protokoll med stöd av eget bedömningskort. För godkänd aspiranttjänstgöring får slutpoängen endast divergera + -2 (två) poäng från originalprotokollet.

Aspirantens protokoll ska föredras kollegiet, varefter provledaren i samråd med domaren avfattar domarutlåtande enligt SKK:s formulär, som tillsammans med elevens bedömningskort och protokoll tillsändes respektive lokalklubb. Förutom kravet på överensstämmelse med originalprotokollet med + - 2 (två) poäng måste aspiranten ha haft tillfälle att bedöma samtliga moment utom moment 7 (sju), förnyat ståndskall. Vidare krävs att hunden ska ha gått till pris.

Om domaraspirants insats underkänns, får vederbörande göra en aspiranttjänstgöring till. Underkänns även denna, får aspiranten inte göra fler tjänstgöringar.

Aspiranttjänstgöringen kan i likhet med elevtjänstgöringarna ske valfritt i elitklass eller öppen klass.

Allmänt

Domarutbildningen ska ske i ordningen teori-elevtjänstgöringar-aspiranttjänstgöring. Elev, som misslyckats i teoridelen, kan dock fullfölja utbildningen normalt och sedan komplettera med ett nytt teoriprof efter aspiranttjänstgöringen.

Elev- och aspiranttjänstgöringar måste ske för två olika domare och två olika hundar samt högst ett år mellan två av tjänstgöringarna.

Auktorisation

Det är lokalklubbarna som hos SFN begär auktorisation av sina aspiranter. Ansökan om auktorisation ska omfatta följande handlingar:

- 1) Intyg om godkänd teorikurs med domarutlåtande
- 2) Intyg om godkända elevtjänstgöringar med domarutlåtande
- 3) Intyg om godkänd aspiranttjänstgöring med domarutlåtande samt aspirantens protokoll och bedömningskort.

Beslut om auktorisation fattas endast av SFN:s styrelse i sin helhet, varvid ledamöterna äger vetorätt.

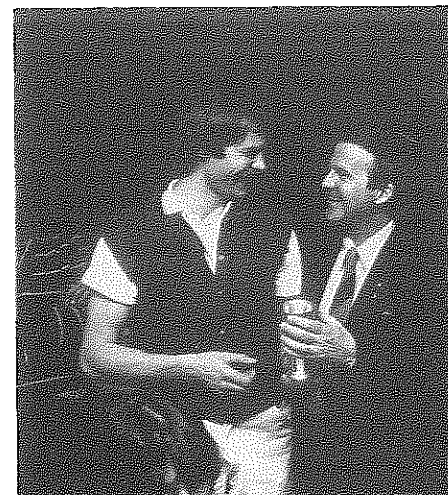
Avauktorisation

Domare som handlar i strid mot gällande provbestämmelser kan avauktoriseras för viss tid. Lokalklubb är skyldig att övervaka att domare sköter sitt värv och i misstänkta fall underrätta riksstyrelsen. Beslut om avauktorisation fattas av SFN:s styrelse i sin helhet.

Domare, som ej dömt under tre på varann följande kalenderår, avauktoriseras automatiskt och måste genomgå ny utbildning för att på nytt erhålla behörighet att döma.

Vid varje beslut om avauktorisation gäller att respektive domare ska höras innan beslut fattas. Om domare enligt styrelsens mening begått mindre fel eller om särskilda skäl föreligger, kan styrelsen utdela varning.

Utbildningskommittén

□ Tommy Olsson, Arvidsjaur, mottar "Stjärnskottspokalen" av ordf. Björn Lundberg i egenskap av ägare till 1981 års yngsta pristagare på jaktprov, finnspets-hanen Rekku S 24482/81.

□ Internationellt på årsmötessupén: Frank Finnemore (t.v.), malåbo med brittiskt medborgarskap, i samspråk Leo Lundström, Kälviä.